

Det ærede Medlem, der indledede Forhandlingen i Dag, talte om Regeringens tidligere umulige Forslag, og sagde, at dette var det bedste Forslag, der havde været fremme. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at dette var det billigste Forslag, tror jeg, enhver kunde tiltræde denne Udtalelse. Sine Mangler har selvfølgelig dette Forslag som alle andre Forslag. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Vojesen) røttede ogsaa ved dette Spørgsmaal og talte om de Forslag, der tidligere havde været fremme, paa 12—30 Millioner Kr. Det er ganske rigtigt, men jeg maa understrege, at de Herrer maa ikke tro, de i dette Forslag faa det samme, som de vilde have faaet i et af Regeringsforslagene. Langt fra. Det er et meget stort Spørgsmaal, om denne Havn kan siges at blive et egentligt Hjemsted for Sejlads og Fiskeri, til hvilket der kan knytte sig en stor lokal Virksomhed. Muligvis bliver det kun et Tilflugtssted — jeg haaber et sikkert Tilflugtssted — for Fiskere med deres Baade og Fartøjer. Jeg har aldrig givet dette Anlæg ud for andet og vil heller ikke nu gøre det. At det for øvrigt vil have den allerstørste Betydning for Fiskeriets og Sejladens Fremme paa Vestkysten, om der kunde stiftes en saadan Tilflugtshavn, synes jeg, enhver kan indse. Men man maa ikke tro, at man her faar det samme som ved en reglementeret Vestkysthavn, som Regeringen har ment, og med Føje ment, skulde bygges. Saa meget kan man ikke faa ved dette mindre Forslag. Spørgsmaalet er imidlertid, om dette Forslag dog ikke er saadant, at det bør fremmes af Regeringen og Tinget her. Det har ingen udtalt sig imod. Derimod kan man nok med Føje finde, at der er tekniske og andre Mangler ved Forslaget. Jeg skal her gøre opmærksom paa, hvad der blev udtalt af den sidste ærede Taler, og hvad der er saa overordentlig rigtigt, at der er naturligvis i slige Forhold Tale om en Anlægsrisiko og en Vedligeholdelsesrisiko. Disse to vare slaaede sammen i Regeringens Forslag, men det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds har villet stille dem ad i Dag. Det kan man maaske gøre, men Synspunktet har været, at det Beberlag, der gives, er baade for Anlægsrisikoen og Vedligeholdelsesrisikoen. Hermed har jeg ogsaa tillige svaret det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), der med Føje fremdrog flere Spørgsmaal, nemlig: Hvorledes ere Beføstningerne fremkomne, og hvorledes stiller det sig med Jorrentningen? Det ærede Medlem vil se, at jeg ikke har forlangt noget Overflag, og jeg kunde heller ikke faa det, men jeg har an-

stillet det ganske simple Støn i Forbindelse med sagkyndige: Vil et Anlæg af denne Bestaaffenhed, naar de vedkommende paatage sig at bygge det og paatage sig Risikoen ved Vedligeholdelsen, være Subventionen værd? Det kan der naturligvis være forskellige Meninger om, men efter omhyggelig Overvejelse er jeg kommen til det Resultat, at man nok kan give Subventionen, naar de vedkommende paatage sig Anlægget og Vedligeholdelsen. En Risiko er der jo ogsaa, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds slog paa den, nemlig, at det hele kan blive ødelagt og falde sammen. Saa falder efter Lovforslaget hele Statens Risiko bort, og Entreprenørens Risiko bliver alene tilbage. Derfor har man heller ikke været saa nøjeregnende med Spørgsmaalet om Hvggemaaden og det hele, idet det vil ses, at efter Lovforslaget kommer Risikoen alene over paa Entreprenørerne. Nu er det ganske vist — jeg har ogsaa modtaget en foreløbig og privat Efterretning derom — at dette Lovforslag synes ikke at tilfredsstille de vedkommende, som have gjort et Tilbud, et foreløbigt Tilbud, kan jeg nok sige. Det forbaer mig noget, for jeg har været meget forsigtig, i en vis Forstand ogsaa uforsigtig, thi den vedkommende Ingeniør var bekendt med, hvad der vilde blive foreslaaet Rigsdagen — det kan jeg jo nok sige, skønt dette er noget konfidentielt og noget aparte — ligesom det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds var bekendt med Forslaget, forinden det blev fremsat, og inden jeg tog Hans Majestæts Billigelse deraf. Jeg havde altsaa Grund til at tro, at naar man kom nærmere til de vedkommende Mænd, som egentlig stod bag ved Sagen — jeg har ikke haft Tid til at forhandle med dem, det vilde have taget 8—14 Dage —, maatte det være fuldt fyldestgørende for dem. Det synes imidlertid ikke at være det, det synes netop, at man vil ind paa, at Staten tillige skal have noget af Risikoen ved Vedligeholdelsen, og at de ikke føle sig fyldestgjorte ved Betaling en Gang for alle eller ved Subvention — og det er jo ganske vist den Forudsætning, paa hvilken Lovforslaget hviler. Det, man har opholdt sig over fra flere Sider, ogsaa det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds, er, at der staar, at naar Koncessionshaverne ikke efter Ministerens Støn holde Havneværkerne i forvarlig Stand og vedligeholde de i nærværende Lov og i Koncessionen fastsatte Dybder i Havnen og dens Munding, er Koncessionen forbrudt. Disse Udtryk vil man jo let kunne lempe. En Regering gaar jo aldrig rigoristisk frem, og man kan godt i selve Lovfor-